

Wiara w Potwierdzone Słowo

Brian Kocourek

W ubiegłą niedzielę skończyliśmy nasze kazanie na 32. akapicie z kazania brata Branhama Mówione Słowo jest oryginalnym Nasieniem, gdzie on powiedział: „**Musicie więc znaleźć coś, na czym odpoczywa wiara. A dla mnie - nie wiem co o tym sądzicie wy, lecz dla mnie jest Biblia niezawodnym Słowem Bożym. Wierzę, że Bóg tak czuwał nad swoim Słowem, że ani jeden znak przestankowy nie znajduje się na niewłaściwym miejscu.**”

Chciałbym się teraz zatrzymać tutaj przez chwilę, aby zastanowić się nad tymi słowami, które właśnie przeczytaliśmy. Widzicie, po prostu nie wierzę w studiowanie kazań brata Branhama w pośpiechu, ponieważ to Poselstwo jest Absolutem. Nie troszczę się o to, co mówi Donnie Reagan lub jakikolwiek inny kaznodzieja - to Poselstwo jest naszym Absolutem, ponieważ jest to Słowo Boże z „tej Biblii” zamanifestowane w tym czasie.

Widzicie, brat Branham powiedział: cały Nowy Testament mówi o tym czasie. Dlatego to Poselstwo i ta Biblia są takie same i nie ma między nimi różnicy, ponieważ Poselstwo jest tą Biblią objawioną nam w 20. wieku Amerykan. A ci, którzy się sprzecyżają z tym, to pokazuje, że Słowo Boże nie było im objawione.

W środe wieczorem rozpatrywaliśmy, co powiedział Paweł w 1. rozdziale listu do Galacjan i zobaczyliśmy, gdzie powiedział Paweł: **Gal. 1:6-7** „*Dziwię się, że tak prędko dajecie się odwieść (a to oznacza, że oni przeszli na inną stronę. Odsunęli się) od tego, który was powołał w łasce Chrystusowej do innej ewangelii, (to jest odmienna Ewangelia, innego rodzaju, ponieważ zwróćcie uwagę – on potem mówi) 7 Chociaż innej nie ma; (zauważcie, Paweł mówi: oni odwrócili się do innej ewangelii, lecz później on mówi, że to nie jest inna Ewangelia) są tylko pewni ludzie, którzy was niepokoją i chcą przekreślić ewangelię Chrystusową.*”

Zatem widzicie, iż to jest wypaczanie Ewangelii, co zaniepokoiło Pawła. A słowo „wypaczyć”, które jak widzimy, użył Paweł, było przetłumaczone z greckiego słowa „*metastrepho*”, co oznacza przeobrazić albo **zmienić charakter z jednego na inny**. Dlatego słowo „**przekreślić**” było wybrane jako angielski odpowiednik w tym tłumaczeniu. Ponieważ słowo **przekreślić** nie oznacza tylko zmienić charakter z jednego na inny, lecz z dobrego na zły albo gorszy. Mówiąc inaczej, nie jest to zmiana na lepsze, tylko na gorsze. Słowo przekreślić oznacza: **źle zinterpretować, źle zrozumieć lub wypaczyć**.

Otóż, Słowo, które przyniósł Paweł, było potwierdzone i tak samo było z poselstwem, które nam przyniósł William Branham. A faktycznie to jest to samo Poselstwo, które przyniósł Jezus, ponieważ sam Jezus powiedział: „*jeśli Mi nie wierzycie, to wierzcie uczynkom,*” On powiedział: nie uzdrawiam ludzi, lecz Bóg pokazuje mi, co mam zrobić

a wtedy czynię tylko to, co robi mój ojciec w wizji, którą widzę, i wtedy czynię to, co on czyni. *Mój ojciec działa i ja także działałam.* On powiedział te słowa: *Nauczam tego, co mi Bóg przykazał powiedzieć.* On powiedział: *Nie może Syn sam od siebie nic czynić, tylko to, co widzi, że Ojciec czyni.* On powiedział: *„Nauka moja nie jest moją, lecz tego, który mnie posłał.”* On powiedział: *Nie czynię swej własnej woli, lecz moim pokarmem jest czynić wolę Tego, który mnie posłał.”*

Dlatego, jeżeli Jezus pokazał na to potwierdzenie, kiedy powiedział w **Ew. Jana 14:11** *„Wierzcie mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we mnie; a jeśliby tak nie było, to dla samych uczynków wierzcie.”*

Znowu widzimy w **Ew. Jana 10:38** *„Jeśli zaś wykonuję, to choćbyście mi nie wierzyli, wierzcie uczynkom, abyście poznali i wiedzieli, że we mnie jest Ojciec, a Ja w Ojcu.”*

Ew. Jana 10:37 *„Jeśli nie wykonuję dzieła Ojca mego, nie wierzcie mi;”*

Widzimy także, jak apostoł Paweł mówi nam to samą rzecz w 1. rozdziale Galacjan, który czytaliśmy w ubiegłym tygodniu. William Branham to również podkreślił dla potwierdzenia. Więc to nie ma znaczenia, jak może być religijną ta osoba. Nie zależy na tym, jak sprawiedliwi są i jak bardzo zdają się być świętymi. Co ma znaczenie to, czy Bóg popiera, co mówi ta osoba lub nie popiera. Bo każde słowo, które nie jest jego, on nie jest zobowiązany popierać je. A dopóki nie zrozumiecie, co oznacza być potwierdzonym, możecie znaleźć samych siebie naśladowujących wiele fałszu w tym czasie.

W kazaniu **Jedynie obmyślane przez Boga miejsce oddawania czci 65-1128M** 82 *Kain był tak samo religijnym, jak Abel. Obaj zbudowali ołtarze. Obaj miłowali Boga. Obaj składali ofiary. Obaj oddawali Bogu cześć. Obaj składali dziesięciny. Obaj czynili wszystko zupełnie podobnie. Lecz Abel przez wiarę, która jest objawieniem - Słowem Bożym objawionym, wyjaśnionym, pokazanym i potwierdzonym... Chwała! Kain złożył ofiarę, lecz Bóg jej nie potwierdził. Bóg wymagał uwielbiana, a Kain złożył ofiarę; lecz Bóg jej nie potwierdził. Lecz przez prawdziwy kanał....* 83 *Wy powiecie: "Otóż, mój kościół jest Tym. Mój..."* 84 *Zaczekajcie chwileczkę. Bóg wyklada Swoje własne Słowo zgodnie z Jego terminologią, w której Ono zostało wypowiedziane. Rozumiecie? Kain powiedział: "Ja jestem religijny. Ja miłuję mego Stworzyciela. Ofiaruję Tobie na tym pięknym ołtarzu. Składam Ci tę ofiarę. Ja Ci zbudowałem wszystkie te rzeczy, Panie, ponieważ Ciebie kocham". Abel powiedział to samo. Jednakowoż on został potwierdzony, on został udowodniony. I Bóg zstąpił i przyjął ofiarę Abła, ponieważ dzięki objawieniu on trafił w ten właściwy kanał Boży, który został przyjęty.*

O, jak to lubię. Więc, patrzcie, Bóg nie jest zobowiązany do niczego innego, tylko do własnego Słowa. Wy jesteście zobowiązani wobec swoich słów i ja jestem zobowiązany wobec moich słów, lecz nie jestem odpowiedzialny za wasze słowa. Żadne kształtowanie lub formowanie. Nie będę tego robił. Moje dzieci robią błędy i czynią

zobowiązanie względem kogoś lub czegoś, a później oczekują ode mnie, że będę płacić za ich błędy? Za nic w świecie.

Spójrzcie, Bóg nawet stoi i daje autorytet człowiekowi nad swoim własnym domem, aby w ten sposób wybrnął z niewłaściwej sytuacji lub zrobienia złej decyzji. **4 Moj. 30:1- 17** „*1 I powiedział Mojżesz synom izraelskim wszystko, co mu rozkazał Pan. 2 Do naczelników plemion izraelskich przemówił Mojżesz tymi słowy: Oto, co Pan rozkazał! 3 Jeżeli mężczyzna złoży Panu ślub albo przysięgę, zobowiązując się do wstrzeźliwości, to niech nie łamie swego słowa, lecz wykona wszystko, co wychodzi z jego ust. 4 Jeżeli jednak kobieta złoży ślub Panu i zobowiąże się do wstrzeźliwości jeszcze w domu swego ojca w swojej młodości, 5 To gdy jej ojciec słyszał jej ślub i zobowiązanie, którym zobowiązała się do wstrzeźliwości, a nie odezwał się do niej, ważne będą wszystkie jej śluby i wszelkie zobowiązanie do wstrzeźliwości, które na się wzięła. 6 Lecz jeżeli jej ojciec sprzeciwi się jej w dniu, kiedy usłyszał o wszystkich jej ślubach i zobowiązaniach, którymi zobowiązała się do wstrzeźliwości, to nie będą one ważne. Pan jej odpuści, gdyż jej ojciec się jej sprzeciwił. 7 A jeżeli wyjdzie za męża, a będzie jeszcze związana swoimi ślubami lub wypowiedzią swych ust, którą się zobowiązała do wstrzeźliwości. 8 A jej mąż usłyszał o tym, lecz nie odezwał się do niej wtedy, gdy o tym usłyszał, to śluby jej są ważne i ważne jej zobowiązania, którymi zobowiązała się do wstrzeźliwości. 9 Jeżeli jednak jej mąż sprzeciwi się jej w dniu, gdy usłyszy o tym, to unieważnia jej ślub, który na niej ciąży, i wypowiedź jej ust, którą się zobowiązała do wstrzeźliwości, a Pan jej odpuści. 10 Każdy ślub wdowy lub rozwiedzionej, którym się związała, będzie dla niej ważny. 11 Jeżeli jednak w domu swego męża złożyła ślub lub zobowiązała się przysięgą do wstrzeźliwości, 12 A jej mąż usłyszy o tym, lecz nie odezwie się do niej i jej się nie sprzeciwi, to ważne będą wszystkie jej śluby i wszystkie zobowiązania, którymi zobowiązała się do wstrzeźliwości. 13 Jeżeli jednak mąż unieważni je w dniu, kiedy o nich usłyszy, to wtedy wszystko, co wyszło z jej ust, więc jej śluby i zobowiązania do wstrzeźliwości, nie będą ważne. Mąż je unieważnił, a Pan jej odpuści. 14 Każdy ślub i każdą przysięgę wstrzeźliwości złożoną w celu umartwienia się może jej mąż zatwierdzić i może unieważnić. 15 Lecz jeżeli jej mąż milczy o tej sprawie do następnego dnia, to uznaje za ważne wszystkie jej śluby i wszystkie jej zobowiązania do wstrzeźliwości, które na niej ciąży; zatwierdził je, ponieważ nie odezwał się do niej w dniu, gdy o tym usłyszał. 16 Jeżeli chciałby je unieważnić dopiero w jakiś czas po tym, gdy o nich usłyszał, to poniesie jej winę. 17 To są przepisy, które nadał Pan Mojżeszowi, dotyczące spraw między mężem a jego żoną, między ojcem a jego córką jeszcze niezamężną, gdy w swojej młodości przebywała w domu swego ojca.*”

Więc widzicie, jak bardzo ważne jest zwierzchnictwo w domu. Dlatego mówię moim córkom: „czasami tak bardzo chcecie mieć swój dom, lecz to nie jest według Biblii.” Musicie mieć głowę, a waszą głową jest wasz ojciec, dopóki nie wybieriecie sobie innej głowy.

Zatem, to nie jest powiedziane do synów. Kiedy syn dojdzie do wieku dojrzałości i on jest odpowiedzialny za wszystkie swoje działania i śluby. Ojciec nie jest odpowiedzialny za syna. A kiedy Billy Paul zdecydował wyprowadzić się z domu i wybrał drogę grzechu, wtedy Bóg położył go na plecach w szpitalu i on był tak chory, iż myślał, że z pewnością umrze. On próbował skontaktować się ze swoim ojcem, który był razem z rodziną na wakacjach na zachodzie. On próbował w desperacji porozmawiać ze swoim ojcem, ale jego ojca nie potrafiono nigdzie odnaleźć.

W końcu pewnego poranka, kiedy on leżał w szpitalnym łóżku, otworzył oczy i oto jego tata stał koło jego łóżka patrząc właśnie na niego. On powiedział: „*O, tato, tak bardzo cieszę się, że jesteś tutaj. Wiem, że jeśli położysz swoje ręce na mnie, będę uzdrowiony. Czy pomodlisz się o mnie, tato?*” A dla jego zdumienia brat Branham powiedział mu: „*droga grzesznika jest trudna, synu, grzeszyłeś, więc teraz się módl.*”

A to nie jest niczym niezwykłym w przypadku brata Branhama. W kazaniu **Kościół i jego stan 56-0805 P:106** on powiedział: „*Duch święty mówi teraz ponownie. Pokuta - tylko zawołaj wprost do Boga, proszę, módl się swą własną modlitwą. To ty popełniałeś grzechy, teraz jesteś tym, kto się modli. Powiedz Bogu, że ci żal tego, co uczyniłeś. Nie zwracaj żadnej uwagi na to, kto jest koło ciebie. Powiedz tylko: "Boże, przebacz mi, nie chciałem być takim".*

Otóż, musimy zrozumieć, że Bóg jest zobowiązany tylko by stać za swoim własnym Słowem i jeśli tak jest, zapewne wtedy jest coś w potwierdzeniu, iż musimy mieć potrzebę zrozumienia tego. Dlatego wierzę, że zrozumienie potwierdzenia jest prawdopodobnie jedną z najważniejszych spraw, którą możemy uczynić jako Wierzący w Boga i Jego Słowo.

Wydaje się dzisiaj, że nawet w tym Poselstwie żyjemy w czasie, kiedy każdy człowiek czyni to, co wydaje mu się w jego oczach właściwe. A jeżeli mnie znacie, wiecie, że lubię zadawać pytania. A więc pytam samego siebie: „dlaczego tak jest, że każdemu wydaje się, iż myśli, że to co robi, jest właściwe, a jednak wiele razy oni wiedzą, że to nie jest rzeczą właściwą?” Widzicie, Bóg nie będzie się was pytał w dniu sądu, czy czyniłeś to, co było właściwe w twoich myślach, ponieważ On już powiedział nam, że nie myślimy dobrze. On powiedział:

U Boga nie ma znaczenia, co ty sobie myślisz, ponieważ twoje myśli nie są Jego myślami. On zajmuje się tylko własnymi Myślami, a tym samym i Jego własnym Słowem.

On powiedział w **Izaj. 55:7-11** „*7 Niech bezbożny porzuci swoją drogę, a przestępca swoje zamysły i niech się nawróci do Pana, aby się nad nim zlitował, do naszego Boga, gdyż jest hojny w odpuszczaniu! 8 Bo myśli moje, to nie myśli wasze, a drogi wasze, to nie drogi moje - mówi Pan, 9 Lecz jak niebiosa są wyższe niż ziemia, tak moje drogi są wyższe niż drogi wasze i myśli moje niż myśli wasze. 10 Gdyż jak deszcz i śnieg spada z nieba i już tam nie wraca, a raczej zrasza ziemię i czyni ją urodzajną, tak iż porasta roślinnością i daje siewcy ziarno, a jedzącym chleb, 11 Tak jest z moim słowem, które*

wychodzi z moich ust: Nie wraca do mnie puste, lecz wykonuje moją wolę i spełnia pomyślnie to, z czym je wysłałem”.

Więc to jest nieważne, kim jesteś, jeżeli On nie powiedział tego, wtedy twoja opinia nie ma znaczenia w Bożych oczach. Zatem, co jest Potwierdzenie? Dlaczego jest tak bardzo ważne dla nas? W kazaniu br. Branhama **Znak Jego Przyjścia 62-0407 P:32** on powiedział: „*Lecz dla wierzącego jest to potwierdzeniem prawdy Bożego Słowa, które mówi o przyjściu znaku. Amen. To potwierdza, że Boże Słowo jest prawdą. Jest to dla wierzącego. Amen. Niewierzący jest zmartwiony, przelęknięty i zniechęcony. "O, co to za zgraja", powie on. "Chyba mi nie chcesz powiedzieć, że należysz do czegoś takiego". Rozumiecie? On jest tym po prostu zniechęcony. Lecz dla wierzącego jest to - o, jest to miodem w skale. To jest potwierdzeniem.*

Otóż, co miał brat Branham na myśli, kiedy on używał terminu potwierdzenie? Brat Branham użył terminu Potwierdzenie, żeby wyjaśnić: „*Bóg ma Posłańca i tylko nim On się zajmuje.*” Lecz ludzie tak nie postępują, bowiem wydaje im się, że chcą mieć coś własnego do powiedzenia, niż to, co Bóg będzie czynić.

W kazaniu **MÓWICIE KIM JEST TEN? 64-1227** on powiedział: „*Oni nie chcieli tego "jednoosobowego kierownictwa". Nie, nie chcieli go. Jednak Bóg nie zajmował się nigdy więcej niż jedną osobą w tym samym czasie. Zawsze jest "jednoosobowe poselstwo". Kiedy On zajmował się więcej niż jedną osobą? Jest to pojedynczy człowiek. Nie jest to grupa*”.

Potwierdzenie jest prawdziwą cechą naszej wiary. Nie tak bardzo, iż to był Bóg stojący za Poselstwem Williama Branhama, lecz ważniejszą rzeczą był Sam Bóg na widowni i on jest autorem tego Poselstwa. To nie było Słowo Williama Branhama, to było Boże Słowo.

Ścisłe studium tej zasady o potwierdzeniu pomoże nam lepiej zrozumieć to, kiedy chodzi o Boży program; nie możemy absolutnie powiedzieć, co się ma stać. Wszystko, czego Bóg wymaga od ciebie i ode mnie, jest usunąć samych siebie na bok z drogi i pozwolić Bogu działać poprzez jego obrany kanał, co jest zgodne z Amos 3:7.

Amos 3:6-8 „*6 Czy nie lęka się lud, gdy w mieście zabrzmie trąba? Czy zdarza się w mieście nieszczęście, którego by Pan nie wywołał? 7 Zaiste, nie czyni Wszchemogący Pan nic, jeżeli nie objawił swojego planu swoim sługom, prorokom. 8 Gdy lew zaryczy, któż by się nie bał? Gdy Wszchemogący Pan każe, któż by nie prorokował?*”

Znowu znajdujemy w 5. Mojżeszowej. To jest Boże Prawo odnośnie tego, jak on zajmuje się Swoim Ludem. A kiedy On się nie zmienia, wtedy nie możemy powiedzieć, że prorocy są posłani tylko w Starym Testamencie, bo mamy również wiele odnośników do proroków w Nowym Testamencie.

5 Moj. 18:15-22 „*15 Proroka takiego jak ja jestem, wzbudzi ci Pan, Bóg twój, spośród ciebie, spośród twoich braci. Jego słuchać będziecie. 16 Według tego, jak prosileś Pana, Boga twego, na Horebie, w dniu zgromadzenia, mówiąc: Nie chciałbym*

już słyszeć głosu Pana, Boga swego, i patrzeć nadal na ten wielki ogień, abym nie zginął, 17 Pan rzekł do mnie: Słusznie powiedzieli. 18 Wzbudzę im proroka spośród ich braci, takiego jak ty. Włożę moje słowa w jego usta i będzie mówił do nich wszystko, co mu rozkażę. 19 Jeśli więc kto nie usłucha moich słów, które on mówić będzie w moim imieniu, to Ja będę tego dochodził na nim. 20 Wszakże prorok, który ośmieli się mówić w moim imieniu słowo, którego mu nie nakazałem mówić, albo który będzie przemawiał w imieniu innych bogów, taki prorok poniesie śmierć. 21. A jeśli powiesz w swoim sercu: Po czym poznamy słowo, którego Pan nie wypowiedział? **22 Jeżeli słowo, które wypowiedział prorok nie w imieniu Pana, nie spełni się i nie nastąpi, jest ono słowem, którego Pan nie wypowiedział, lecz w zuchwalstwie wypowiedział je prorok; więc nie bój się go.**

Zatem, Bóg ustanowił pewien nakaz, co ma bardzo ściśle konsekwencje dla tych, którzy nie będą go przestrzegać. On powiedział: będę tego od was wymagał. Zapłacicie za waszą niewiarę. Zauważcie, że to pytanie pochodzi z samych ust Bożych. On powiedział: jak poznacie rzecz właściwą od rzeczy niewłaściwej? A potem On mówi nam – ten, który nie jest właściwy, nie będzie potwierdzony. Nie urzeczywistni jego słowa, ponieważ one nie są moimi słowami. One nie są „tak mówi Pan”.

A wiemy, że Bóg ochrania bardzo Swoje własne Słowo. **Izaj. 55:10-11** „10 Gdyż jak deszcz i śnieg spada z nieba i już tam nie wraca, a raczej zrasza ziemię i czyni ją urodzajną, tak iż porasta roślinnością i daje siewcy ziarno, a jeżdżącym chleb, 11 Tak jest z moim słowem, które wychodzi z moich ust: Nie wraca do mnie puste, lecz wykonuje moją wolę i spełnia pomyślnie to, z czym je wysłałem.”

I znowu widzimy w **Ew. Jana 10:23-24** „23 I przechadzał się Jezus w świątyni, w przysionku Salomona. 24. Wtedy Żydzi obścipali go i rzekli mu: Jak długo trzymać będziesz dusze nasze w napięciu? Jeżeli jesteś Chrystusem, powiedz nam wyraźnie!” Więc, czy myślicie sobie, że oni naprawdę chcieli to wiedzieć? Czy sobie myślicie, że oni rzeczywiście uwierzyliby mu, gdyby powiedział im, że jest Synem Bożym? Wszystko, co musicie zrobić, to czytać dalej, aby się dowiedzieć, iż oni nie uwierzyli mu, oni tylko chcieli, by to co on powiedział, mogli mieć przeciw niemu. Oni przychodzili na jego zgromadzenia, by znaleźć błąd. A tak samo jest dzisiaj. Ludzie się nie zmieniają – te same duchy niewiary tylko przechodzą z jednego ciała do drugiego i dalej i dalej.

Jan. 10:25-39 „25 Odpowiedział im Jezus: Powiedziałem wam, a nie wierzycie; dzieła, które Ja wykonuję w imieniu Ojca mojego, świadczą o mnie; 26 Lecz wy nie wierzycie, bo nie jesteście z owiec moich. 27 Owce moje głosu mojego słuchają i Ja znam je, a one idą za mną. 28 I Ja daję im żywot wieczny, i nie giną na wieki, i nikt nie wydrze ich z ręki mojej. 29 Ojciec mój, który mi je dał, jest większy nad wszystkich i nikt nie może wydrzeć ich z ręki Ojca. 30 Ja i Ojciec jedno jesteśmy. 31 Żydzi znowu naznoscili kamieni, aby go ukamienować. 32 Odrzekł im Jezus: Ukazałem wam wiele dobrych uczynków z mocy Ojca mego; za który z tych uczynków kamienujecie mnie? 33 Odpowiedzieli mu Żydzi, mówiąc: Nie kamienujemy cię za dobry uczynek, ale za bluźnierstwo i za to, że Ty, będąc człowiekiem, czynisz siebie Bogiem. 34 Odpowiedział

im Jezus: Czyż w zakonie waszym nie jest napisane: Ja rzekłem: Bogami jesteście? 35 Jeśli nazwał bogami tych, których doszło słowo Boże [a Pismo nie może być naruszone], 36 Do mnie, którego Ojciec poświęcił i posłał na świat, wy mówicie: Błędnie, dlatego, że powiedziałem: Jestem Synem Bożym? 37 Jeśli nie wykonuję dzieła Ojca mego, nie wierzcie mi; 38 Jeśli zaś wykonuję, to choćbyście mi nie wierzyli, wierzcie uczynkom, abyście poznali i wiedzieli, że we mnie jest Ojciec, a Ja w Ojcu. 39 Tedy znowu starali się go pojmać; lecz On uszedł ich ręki.”

Brat Branham powiedział w kazaniu **Jezus Chrystus ten sam 55-0603 15** *Lecz Jezus nie przyszedł z tak mocnym głosem jak Jan, ale towarzyszyły Mu znamiona i cuda. On powiedział: „Jeśli nie wierzycie Mi, wierzcie uczynkom, które wykonuję. Jeżeli nie potraficie uwierzyć we Mnie, **wierzcie potwierdzeniu, które dał Mi Ojciec, bowiem uczynki, które wykonuję, one same świadczą, że Ojciec Mnie posłał.”** Co za oświadczenie. Rozmyślajcie o tym. „Uczynki, które wykonuję, one świadczą o tym, że Ojciec Mnie posłał.” Człowiek może czynić wszelkiego rodzaju oświadczenia, ale jeśli Bóg nie popiera tego, macie prawo powiedzieć, że to jest błędne. Lecz kiedy Bóg przechodzi i potwierdza, iż to oświadczenie jest prawdziwe, wtedy to jest grzechem, kiedy nie wierzymy w to. Bo czym jest grzech? Grzech jest jedyną rzeczą: „niewiarą”. To się zgadza. Nie moglibyście powiedzieć, jak bardzo to jest nocą. To jest zupełna noc. A w czasie dnia nie moglibyście powiedzieć, ile w tym jest dnia. To jest całkowicie dzień. Jezus powiedział: „Ten, kto nie wierzy, jest już potępiony.” Wiara w Boga i niewiara to dwie rzeczy. Jedna jest grzechem, druga zbawieniem.*

Jan. 5:19-20 *„19 Tedy Jezus odezwał się i rzekł im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie może Syn sam od siebie nic czynić, tylko to, co widzi, że Ojciec czyni; co bowiem On czyni, to samo i Syn czyni. 20 Ojciec bowiem miłuje Syna i ukazuje mu wszystko, co sam czyni, i ukaze mu jeszcze większe dzieła niż te, abyście się dziwili.”*

Co słuchasz, Eliaszu 59-0412E 32 *Stuchaj, bracie, może masz wiele hałasu, lecz zastanawiam się, ile ducha stoi za tym – właśnie nad tym się zastanawiam. Duch nie robi hałasu. Widziałem ludzi, którzy mogli skakać i biegać i krzyczeć i grać w orkiestrze i biegać po platformie tam i z powrotem, a nie mieli dosyć wiary w to by zatrzymać ból zęba. To się zgadza. **Jest to ten cichy słaby głos, postugujący się mocą Bożą, który urzeczywistnia rzeczy i przynosi Życie do kościoła.** O tym właśnie mówię. **Nie liczy się hałasowanie; jest to potwierdzenie, Duch Boży, który czyni różnice.** On jest tutaj każdy wieczór dokonujący znaków i cudów między ludźmi. To prawda. Widzę zielonoświątkowców, którzy twierdzą, że pocałowali kielich złotych błogosławieństw Jezusa Chrystusa, a potrafią obojętnie stać, kiedy Duch Święty się w tym porusza. Jest tak dlatego, bo hałas nie idzie za tym. Najpierw przychodzi hałas, potem przychodzi cichy łagodny głos.*

Urządzać konferencję 60-0608 244 *I kiedy mamy pochylone nasze głowy, czy są tutaj grzesznicy, jacyś grzesznicy, którzy chcieliby podejść tutaj na chwilę. Być może to nie mogłoby wam pomóc, lecz ja pragnę być pewny tego. Mówiłem wam szczerą prawdę, tak mi Bóg dopomóż. Bóg to wie. Chcę się upewnić, że nie ma żadnego grzesznika na*

tym terenie. Pozwólcie, że powiem następująco: **TAK MÓWI DUCH ŚWIĘTY**: „Jeśli człowiek nie narodzi się na nowo, nie może wejść do Królestwa Bożego”.

245 A jeżeli jesteś tutaj dziś wieczorem i **TAK MÓWI DUCH BOŻY**, który jest we mnie, to ja mówię prawdę; nie kłamię. **Ta właśnie rzecz, która to potwierdza, jest raportem tego prorocznego Ducha, który rozpoznaje myśli, mówi ci, co uczyniłeś, co będziesz czynił, co się z tobą stanie, każdą twoją ciężką sytuację, jest to za każdym razem doskonale i to rok za rokiem. To jest potwierdzenie, że wam mówiłem prawdę, to jest...**

Nie bójcie się 60-0609 71 Czy wierzycie Panu Jezusowi? Miejcie wiarę w Boga. To jest dzieło dokonane, bracie. Tylko temu wierz teraz. Jesteśmy obcymi względem siebie. Otóż, to miałoby załatwić sprawę dla całej waszej grupy. Czy to potwierdza, że głoszę prawdę? Jak mógłby Bóg pozwolić mi powiedzieć coś złego, a stać za całym moim poselstwem. **Te rzeczy dzieją się w celu pokazania Boskiego potwierdzenia, iż moja teologia jest właściwa.** To się dokładnie zgadza. Słowo Pańskie przychodzi do proroków. Czy wierzycie w to całym swoim sercem? Nie znam ciebie; Jezus ciebie zna. Jesteś bardzo miłą osobą i nie jesteś tutaj z powodu siebie. Jesteś tutaj z powodu kogoś innego. Jest to twoja córka. Czy wierzysz, że Bóg może mi powiedzieć, jaki jest jej problem? Jest to jej kręgosłup. To się zgadza. Jeżeli to się zgadza, podnieś swoją rękę. Więc, czy wierzysz z całego serca?

Ślepy Bartymeusz 60-0713 24 A w modlitwie za chorymi; dzisiaj wieczorem, kiedy będziemy się modlić za chorymi, Pan może przyjść i dać nam wizję. A jeśli tak uczyni, pamiętajcie, wizja nie uzdrowi ludzi. Wizja jest tylko potwierdzeniem, że Słowo jest poprawne. Ilu z was wie, co oznacza słowo „prorok”? Na pewno wiecie. Słowo „prorok” oznacza „przepowiadać lub przekazać wiadomość od Boga.” A to jest Boskim znakiem od Boga, że ta osoba, która mówi, ma właściwą interpretację Bożego Słowa, ponieważ Słowo Pańskie przychodzi do proroków. A prorok przepowiedział i czynił te znaki, które są potwierdzeniem tego, że on miał interpretację Bożego Słowa.

Jan 5:30-32 „30 Nie mogę sam z siebie nic uczynić. Jak słyszę, tak sądzę, a sąd mój jest sprawiedliwy, bo staram się pełnić nie moją wolę, lecz wolę tego, który mnie posłał. 31 Jeżelibym Ja wydawał o sobie świadectwo, świadectwo moje nie byłoby wiarogodne; 32 Jest inny, który wydaje o mnie świadectwo, i wiem, że świadectwo, które On o mnie wydaje, jest wiarogodne.”

To powiadamia nas o tym, że dojdzie do ostatecznej rozprawy. Bóg mówi o tym w 5. Mojżeszowej 13. rozdziale.

5 Moj. 13:1-5 „1 Wszystko, co ja wam powiedziałem, starannie wypełniajcie. Nic do tego nie będziesz dodawał ani niczego od tego nie ujmiesz. 2 Jeżeliby powstał pośród ciebie prorok albo ten, kto ma sny, i zapowiedziałby ci znak albo cud, 3 I potem nastąpiłby ten znak albo cud, o którym ci powiedział, i namawiałby cię: Pójdźmy za innymi bogami, których nie znasz, i służmy im, 4 To nie usłuchasz słów tego proroka ani tego, kto ma sny, gdyż to Pan, wasz Bóg, wystawia was na próbę, aby poznać, czy

miłujecie Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej. 5 Za Panem, waszym Bogiem, pójdziecie i jego będziecie się bać, i jego przykazań przestrzegać. **Jego głosu będziecie słuchać**, jemu będziecie służyć i jego się trzymać. 6 A ten prorok albo ten, kto ma sny, poniesie śmierć, gdyż namawiał do odstępstwa od Pana, Boga waszego, który was wyprowadził z ziemi egipskiej i wykupił cię z domu niewoli, aby cię sprowadzić z drogi, którą Pan, Bóg twój, nakazał ci iść. Tak wyplenisz to zło spośród siebie”.

Więc widzimy, że tu nie ma żadnego „*Tak mówi Pan*”. To są tylko sny i wizje, ale nie „*Tak mówi Pan*”. Zatem, kto tego potrzebuje. Przepraszam, lecz sny i wizje mogą być miłą rzeczą i nawet mogą pochodzić od Pana, lecz one nie są absolutem. Wicie, nawet brat Branham musiał skontrolować wszystkie swoje wizje poprzez Absolut. Przez Słowo, które mówi wam, że szatan może obdarzyć was snami i wizjami tak samo jak Bóg potrafi. A następnie, kto może wyklądać sny i wizje, jak nie Bóg czyniący to przez proroka, którego całkowicie potwierdził.

Hebr. 2:1-4 „1 Dlatego musimy tym baczniejszą zwracać uwagę na to, co słyszeliśmy, abyśmy czasem nie zbczyli z drogi. 2 Bo jeśli słowo wypowiedziane przez aniołów było nienaruszalne, a wszelkie przestępstwo i nieposłuszeństwo spotkało się ze słuszną odpłatą, 3 To jakże my ujdziemy cało, jeżeli zlekceważymy tak wielkie zbawienie? Najpierw było ono zwiastowane przez Pana, potem potwierdzone nam przez tych, którzy słyszeli, 4 A Bóg poręczył je również znakami i cudami, i różnorodnymi niezwykłymi czynami oraz darami Ducha Świętego według swojej woli.”

W kazaniu **Znak Jego Przyjścia 62-0407** brat Branham powiedział: 36 Potwierdzenie, że Boże Słowo jest prawdą - Bóg potwierdza Swoje Słowo przez Swoje znaki. Boże Słowo jest Nasieniem, a to Nasienie musi zrodzić według Swego rodzaju (1. Mojżeszowa 1:11), każde nasienie według swego rodzaju. A Jezus powiedział, że Słowo Boże było Nasieniem, które zasiał siewca. Zatem każda obietnica w Biblii musi zrodzić według swego rodzaju. Amen.

37 Zatem, te znaki są potwierdzeniem prawdziwego Słowa. Bóg mówił to we wszystkich wiekach. Może niektórzy z was chcą notować sobie teraz niektóre miejsca Pisma świętego. Jeżeli je notujecie, zapiszcie sobie Żydów 2, 4. Widzicie, że Bóg potwierdzał, uwierzytelniał Swoich posłańców. "Częstokroć i wieloma sposobami mówił Bóg" - tak zaczyna się list do Żydów - "do ojców przez proroków, w tych ostatnich dniach przez Swego Syna, Jezusa Chrystusa". Rozumiecie? A skoro im była głoszona Ewangelia w dawnych czasach i mieli cuda i znamiona na potwierdzenie tego, to o ileż więcej my powinniśmy się jej trzymać, kiedy Bóg potwierdza ją różnymi znakami i cudami i darami Ducha świętego? O, różne znaki, te znaki, które Jezus Chrystus pokazał, kiedy On był tutaj na ziemi - Kim On był i czym On był, i powód, dla którego On był tutaj.

Hebr. 1:1-3 „1 Wielokrotnie i wieloma sposobami przemawiał Bóg dawnymi czasy do ojców przez proroków; 2 Ostatnio, u kresu tych dni, przemówił do nas przez Syna, którego ustanowił dziedzicem wszechrzeczy, przez którego także wszechświat stworzył. 3

On, który jest odblaskiem chwały i odbiciem jego istoty i podtrzymuje wszystko słowem swojej mocy, dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy majestatu na wysokościach.”

Przewodnik 62-1014E 41 *Był to dowód, że w Nim wewnątrz był żyjący Bóg. Co On świadczył? "Nie Ja czynię te sprawy, to Mój Ojciec, który przebywa we Mnie. Zaprawdę powiadam wam, Syn nie może Sam od Siebie nic uczynić; lecz co On widzi czynić Ojca, to samo i Syn czyni. Mój Ojciec działa i Ja działam aż dotąd". **Innymi słowy, Bóg Mu pokazał, co ma czynić, i On poszedł i wykonał to po prostu. On nie czynił niczego, dopóki Mu Bóg nie powiedział, by to uczynił. Amen.** To były rzeczywiste, jawne fakty tego. Gdybyśmy się tylko usunęli i czekali, aż Duch święty sprawi, abyśmy to czynili! O to chodzi. A potem być tak kompletnie pogrążony w Chrystusie, że On nie musi popychać człowieka z miejsca na miejsce tak, jak On czyni to ze mną, lecz wystarczy pierwsze, nieznaczące skinienie Jego głowy, a ty jesteś gotowy i nic cię nie zatrzyma, ponieważ ty wiesz, że to jest wolą Bożą.*

Dlaczego wołasz? Przemów! 63-0714 23-5 *A więc wspaniałe oczy Mojżesza, jego orle oko patrzyło poza splendor Egiptu. Dzisiaj prawdziwy wierzący chrześcijanin, bez względu na to, co mówi kościół, bez względu na to, co mówi ktokolwiek inny, kiedy to światło padnie na niego, **on widzi to Boże uwierzytelnienie, ten unoszący się słup ognisty** ze znakami i cudami, obiecany w Piśmie. Jeśli leży to w nim, zostaje to ożywione. Nieważne, jak niepokażne to jest i jak nikłą mniejszością. Boże grono zawsze było w mniejszości. Rozumiecie?*

Rozpacz 63-0901E 23 *Ten Znak - Jezus Chrystus, Duch święty, jest między nami. Powinniśmy to uczcić. **My nie potrafimy upokorzyć się wystarczająco.** To, że zdejmujecie swoje buty, czy upadacie na kolana, nie wyrazi tego, to tego nie - to tego nie zaspokoi, to nam nie wystarczy; lecz życie, które przynosi owoc Ducha! 24 Otóż, co jest owocem Ducha? Rozumiecie? Miłość, radość, pokój. 25 Przypominacie sobie dzisiaj do południa? Przygotowanie, wysłanie posłańca z Poselstwem. Następną rzeczą, którą On uczynił, potem gdy posłał posłańca z Poselstwem - **On posłał Słup Ognia jako potwierdzenie.** Następną rzeczą, która potem przyszła, było pocieszenie. Rozumiecie? Wy wiecie, że to było właściwe, mieliście pokój. My mamy pokój z Bogiem przez Pana Jezusa Chrystusa. Rozumiecie?*

Zatem, jest nam powiedziane w Nowym Testamencie, że Bóg pośle jeszcze raz proroka, a ci, którzy go nie usłuchają, będą oddzieleni. Bóg nie bawi się z nami. On mówi, co myśli, a co On myśli, to mówi.

Dz.Ap. 3:19-23 *„19 Przeto upamiętajcie i nawróćcie się, aby były zglądzone grzechy wasze, 20 Aby nadeszły od Pana czasy ochłody i aby posłał przeznaczonego dla was Chrystusa Jezusa, 21 Którego musi przyjąć niebo aż do czasu odnowienia wszechrzeczy, o czym od wieków mówił Bóg przez usta świętych proroków swoich. 22 Wszak Mojżesz powiedział: Proroka, jak ja, spośród braci waszych wzbudzi wam Pan, Bóg; jego słuchać będziecie we wszystkim, cokolwiek do was mówić będzie. 23 I stanie się, że każdy, kto by nie słuchał owego proroka, z ludu wytepiiony będzie.”*

Zwróćcie uwagę na to żądanie w rękach zagniewanego Boga, wytępienie. Wytępiony spośród ludzi. To jest dokładnie to, co widzimy w 2 Tesaloniczan 1:8-9. To mówi o tych, którzy są odsunięci od obecności Pana i będą pozostawieni na spalenie.

Zdarzenia wyjaśnione przez proroctwo 65-0801E 101 *Jak on wiedział, na czym on stoi. On to dokładnie wiedział. On to słyszał od Boga i to było zgodne ze Słowem, więc nie troszczył się o to, co mówią ludzie. On głosił To i prorokował o Tym tak czy owak. I obserwujcie, kiedy człowiek stoi po stronie tego, co jest Prawdą, Bóg jest zobowiązany potwierdzić tego człowieka – tę prawdę.*

Modlmy się...